

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปดฺหา

การศึกษาของไทยที่เริ่มจัดอย่างมีระเบียบแบบแผนตั้งแต่ พ.ศ. 2411 โดยมีการจัดตั้งโรงเรียนเพื่อเป็นสถานที่ศึกษาเล่าเรียน แต่ยังใช้พระภิกษุเป็นครูสอนตามโรงเรียนที่ตั้งขึ้นในวัดทั่วไป ส่วนโรงเรียนหลวงต่างๆที่จัดตั้งขึ้นก็ใช้ผู้มีความรู้เป็นมหาเปรียญมาแล้วเป็นผู้สอน ต่อมาเมื่อการศึกษาได้ขยายตัวแพร่หลายออกไปมากขึ้นความจำเป็นในการเตรียมครูให้ออกไปสอนตามโรงเรียนต่างๆก็เกิดขึ้น เมื่อมีประกาศพระบรมราชโองการตั้งกระทรวงศึกษาธิการ การฝึกหัดครูของไทยก็เริ่มดำเนินการตั้งแต่ พ.ศ. 2435 โดยจัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูขึ้นแห่งแรกที่โรงเรียนเลี้ยงเด็ก ถนนบำรุงเมือง เรียกว่า "โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์" ทำการสอนระดับประโยคครูประถม อยู่ในความรับผิดชอบของกรมศึกษาธิการ ต่อมา ปีพ.ศ. 2445 ได้ย้ายโรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ที่โรงเรียนเลี้ยงเด็กไปอยู่ที่ตึกแมนณมิตร วัดเทพศิรินทราวาส เรียกว่าโรงเรียนฝึกหัดอาจารย์เทพศิรินทร์ ¹.

พ.ศ. 2446 ได้ขยายหลักสูตรให้สูงขึ้นถึงชั้นฝึกหัดครูมัธยมและตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูเพิ่มขึ้นอีกแห่งที่บ้านสมเด็จเจ้าพระยา เรียกว่าโรงเรียนฝึกหัดครูฝั่งตะวันตก เปิดสอนหลักสูตรครูมูล โดยรับนักเรียนจากหัวเมืองมาศึกษา เพื่อให้ออกไปเป็นครูทางจังหวัด ²

¹ ฟงศ์อินทร์ สุขขจร, ประวัติศาสตร์การศึกษาไทย (พระนคร : กาวหนากการพิมพ์, 2515), หน้า 150 - 151.

² กรมการฝึกหัดครู, ประวัติกรมและวิทยาลัยครู (พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2517), หน้า 1.

พ.ศ. 2449 รวมโรงเรียนฝึกหัดอาจารย์เทพศิรินทร์กับโรงเรียนฝึกหัดครู
ฝั่งตะวันตก จัดเป็นโรงเรียนประจำ เรียกว่าโรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ฝั่งตะวันตก

พ.ศ. 2456 ตั้งโรงเรียนสตรีฝึกหัดครูแห่งแรกที่โรงเรียนเบญจมราชาลัย

พ.ศ. 2458 โอนการฝึกหัดครูจากกระทรวงธรรมการให้จุฬาลงกรณ์มหา
วิทยาลัยเป็นผู้จัด ในคณะอักษรศาสตร์และวิทยาศาสตร์

พ.ศ. 2461 โอนการฝึกหัดครูมาอยู่ในกระทรวงธรรมการ

พ.ศ. 2483 โอนการฝึกหัดครูไปสังกัดกรมสามัญศึกษา และตั้งเป็นกองฝึก
หัดครู มีหน้าที่ผลิตครูแก่โรงเรียนต่างๆ

พ.ศ. 2484 ตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูมัธยมสหศึกษาที่โรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรี
วิทยาลัย

พ.ศ. 2485 เปิดแผนกฝึกหัดครูมูลเพิ่มขึ้นที่โรงเรียนฝึกหัดครูในส่วนภูมิภาค
บางจังหวัด

พ.ศ. 2492 ตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงที่ถนนประสานมิตร และเปิดโรงเรียน
ฝึกหัดครูเพิ่มขึ้นทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

พ.ศ. 2497 ตั้งวิทยาลัยวิชาการศึกษา ที่ถนนประสานมิตร เพื่อส่งเสริม
วิทยฐานะครูให้สูงถึงระดับปริญญา

วันที่ 29 กันยายน 2497 ยกฐานะกองการฝึกหัดครู เป็นกรมการฝึกหัดครู
และยกเลิกระบบฝึกหัดครูแบบเดิม มาใช้ระบบการฝึกหัดครูแบบ 2 - 2 - 2 คือระดับ
ป.กศ. 2ปี ป.กศ.สูง 2ปี และระดับปริญญาตรี 2ปี³

จะเห็นว่าการฝึกหัดครูในระยะก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 การฝึกหัดครูของ
ไทยก้าวหน้าพัฒนาอย่างช้าๆ แต่ภายหลังสงครามโลก การฝึกหัดครูของไทยก้าวหน้า

---

³ บำรุง กลัดเจริญ, "ประวัติศาสตร์การฝึกหัดครูของประเทศไทย", วิทยานิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, กรุงเทพฯ, 2516.

อย่างรวดเร็วมาก โดยเฉพาะภายหลังจากการตั้งกรมการฝึกหัดครูแล้ว ได้มีการปรับปรุง และยกวิทยฐานะของวิทยาลัยครูต่างๆให้สูงขึ้น ในปัจจุบันบทบาทและหน้าที่ของการฝึกหัดครูกำลังจะเปลี่ยนไปจากเดิม มีขอบข่ายหน้าที่เพียงแต่ผลิตและอบรมครูเท่านั้น แต่มุ่งให้การศึกษ การวิจัย ค้นคว้า การให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน และส่งเสริม ค้ำจุนรักษาวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของชาติ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงโครงสร้างระบบบริหารและการบริหารการศึกษาของวิทยาลัยครู เพื่อให้ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พุทธศักราช 2518 มาตรา 5 ว่า วิทยาลัยครูเป็นสถาบันการศึกษาและการวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การ ศึกษาและผลิตครูถึงปริญญาตรี ทำการวิจัยส่งเสริมอาชีพและวิทยฐานะของครู อาจารย์ เจ้าหน้าที่ผู้บริหารการศึกษา ทำนุบำรุงวัฒนธรรมและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม⁴ จากการศึกษ เอกสารและผลงานการวิจัยที่เกี่ยวกับการฝึกหัดครูและวิทยาลัย ครู พบว่ามีปัญหาหลายอย่างในการบริหารซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

จากการประเมินผลการปฏิบัติงานเกี่ยวกับโครงการต่างๆของกรมการฝึกหัด ครูประสิทธิภาพในการดำเนินการให้โครงการเหล่านั้นสำเร็จยังไม่ดี เช่นโครงการ ฝึกหัดครูชนบท นักเรียนครูที่จบจากโครงการนี้ไม่สามารถประยุกต์หลักสูตรให้เข้ากับ ความต้องการของท้องถิ่นได้และหลักสูตรที่กำหนดไว้ก็ไม่ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น⁵ ในด้านการใช้อาคารสถานที่ กาญจนารอดประยูร⁶ ได้วิจัยการใช้อาคารสถานที่ ของวิทยาลัยครูในพระนคร - ธนบุรี พบว่า

1. เกณฑ์มาตรฐานการใช้อาคารสถานที่ วิทยาลัยครูมีความเชื่อถือสูง

⁴ราชกิจจานุเบกษา, พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พุทธศักราช 2518
มาตรา 5 ฉบับพิเศษ, เล่มที่ 92 ตอนที่ 48, 27 กุมภาพันธ์ 2518, หน้า 24.

⁵กรมการฝึกหัดครู, เอกสารประกอบการสัมมนาผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่
ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ พ.ศ. 2516 (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2516), หน้า 51.

⁶กาญจนารอดประยูร, "การใช้อาคารสถานที่ของวิทยาลัยครูในพระนคร -
 ธนบุรี" วิทยานิพนธ์ แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 2514.

2. การใช้พื้นที่ อาคารสถานที่คานบริการวิทยาลัยครูทุกแห่งยังไม่เต็มที่

3. การใช้อาคารสถานที่คานการเรียนการสอน วิทยาลัยครู 4 ใน 7 แห่ง
ใช้มากเกินไป

4. การใช้ห้องเรียนในแง่ของการใช้จำนวนระยะเวลา วิทยาลัยครูทุกแห่ง
ยังไม่เต็มที่

จากสถิติจำนวนหนังสือในห้องสมุดวิทยาลัยครู พบว่าแบบเรียนในสถานศึกษา
ฝึกหัดครูยังขาดแคลน แบบเรียนแต่ละรายวิชา อาจารย์ผู้สอนทำขึ้นเองในลักษณะของ
เอกสารประกอบการเรียน ไม่มีตำราที่เป็นมาตรฐาน อีกทั้งห้องสมุดก็มีหนังสือน้อย
ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนทำให้การเรียนการสอนไม่สมบูรณ์เมื่อเกิดการขาดแบบเรียน⁷
และในด้านเกี่ยวกับบุคลากรจากผลการวิจัยของประศักดิ์ นียากร⁸ พบว่าอาจารย์
ในวิทยาลัยครูมีความพึงพอใจเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงานแตกต่างกัน 2 ระดับ คือความ
พึงพอใจปานกลางและต่ำ ส่วนความพึงพอใจสูงไม่ปรากฏในเรื่องใด สิ่งที่คณะอาจารย์
ไม่พึงพอใจเป็นอันมากคือการแบ่งแยกกันภายในสถานศึกษาซึ่งมีอยู่ทั่วไป และนอกจาก
นั้นยังพบว่ามีความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยเกี่ยวกับการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง เรื่อง
ที่ค่อนข้างต่ำคืออกรแสดงความคิดเห็นตามหลักวิชาการโดยปราศจากการเพ่งเล็งและ
การได้รับมอบหมายงานพิเศษตามสัดส่วนที่เหมาะสม

จากผลการวิจัยของยูเนสโก⁹ เรื่อง Thailand : proposals for
Educational Development สรุปว่าสาเหตุเกิดจากความ

⁷กรมการฝึกหัดครู, สถิติการศึกษาปีการศึกษา 2516 (พระนคร : โรงพิมพ์
คุรุสภา, 2517), หน้า 83-84.

⁸ประศักดิ์ นียากร, "สภาพความพึงพอใจในงานของอาจารย์วิทยาลัยครู"
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.

⁹UNESCO, "Thailand : Proposals for Educational Development,"
เอกสารประกอบการสัมมนาผู้อำนวยการ อาจารย์ให้ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการของสถานศึกษา
ฝึกหัดครู (พระนคร : กรมการฝึกหัดครู, 2516) หน้า ก.30. (อัครสำเนา)

ไม่สมควรในเรื่องการให้การสนับสนุนในเรื่องงบประมาณ อัตรากำลัง และวัสดุอุปกรณ์ ไม่เท่าเทียมกันทำให้วิทยาลัยครูไม่มีความคล่องตัวในการบริหารงาน และระเบียบการเงินทำให้ขาดความคล่องตัวในการใช้จ่ายเงิน และจากการสัมมนาการฝึกหัดครู ได้สรุปเกี่ยวกับเรื่องการวิจัยการศึกษาของวิทยาลัยครูว่า

1. ผลงานการวิจัยการศึกษาที่ทำมาแล้วไม่แพร่หลายและไม่ได้นำมาใช้
2. ขาดการประสานงานในหน่วยงานต่างๆ และขาดการวิจัยที่ช่วยในการบริหารและการเรียนการสอน นอกจากนั้นนักวิจัยที่มีความรู้ ขาดการสนับสนุนสภาพปัญหาจากเอกสารและผลงานวิจัยต่างๆ ที่อ้างอิงมาให้เห็นว่าการบริหารการศึกษาของวิทยาลัยครูยังมีข้อบกพร่องหรืออุปสรรคอยู่ และในปัจจุบันกรมการฝึกหัดครูโดยฐานะสถาบันฝึกหัดครูเป็นวิทยาลัยครูทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค 36 แห่ง ในจำนวนนี้โดยฐานะการสอนถึงระดับปริญญาตรีแล้ว 17 แห่ง และจะได้พัฒนาการสอนถึงระดับปริญญาตรีทุกแห่งในอนาคต ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พุทธศักราช 2518 จึงน่าจะได้มีการศึกษางานบริหารการศึกษาของวิทยาลัยครู เพื่อจะได้ทราบปัญหาและข้อเท็จจริงว่าในวิทยาลัยครูมีการบริหารการศึกษายังไง และมีปัญหาอุปสรรคอย่างไร เพื่อจะได้หาทางแก้ปัญหาและปรับปรุงการบริหารให้ถูกต้องตามหลักวิชาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ได้แยกการวิจัยเป็นภาคๆ ผู้วิจัยจึงได้ตั้งปัญหาที่จะวิจัย เรื่อง " งานบริหารการศึกษาของวิทยาลัยครูในภาคใต้ "

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาโครงสร้างของระบบบริหารของวิทยาลัยครูในภาคใต้
2. เพื่อศึกษางานบริหารการศึกษาของวิทยาลัยครูในภาคใต้ในด้าน งานวิชาการ งานบริหารบุคลากร งานบริหารกิจการนักศึกษา งานบริหารธุรการ การเงิน และงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชน
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับนักวิชาการเกี่ยวกับงานบริหารการศึกษาทั้ง 5 ด้านของวิทยาลัยครูในภาคใต้
4. เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างของระบบบริหารและปัญหาการบริหาร

การศึกษาทั้ง 5 ประเภทของวิทยาลัยครูในภาคใต้

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับเฉพาะงานบริหารการศึกษาของวิทยาลัยครูในภาคใต้เท่านั้น

2. วิทยาลัยครูในภาคใต้ได้แก่ วิทยาลัยครูภูเก็ต วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช วิทยาลัยครูยะลา วิทยาลัยครูสงขลา โดยจะทำการศึกษาประชากรของวิทยาลัยครู 2 กลุ่ม คือกลุ่มอาจารย์ที่ทำหน้าที่เป็นระดับผู้บริหาร และกลุ่มอาจารย์ที่ทำหน้าที่เป็นผู้สอนหรือนักวิชาการ

3. คำว่า "งานบริหารการศึกษา" หมายถึงงานหลัก 5 ประเภทเท่านั้น คืองานบริหารวิชาการ งานบริหารบุคลากร งานบริหารกิจการนักศึกษา งานบริหารธุรการ การเงินและบริการอื่นๆ และงานบริหารความสัมพันธ์กับชุมชน

คำนิยามต่างๆที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากคำบางคำที่ใช้ในการวิจัยนี้มีความหมายแตกต่างจากคำที่ใช้กันทั่วไป จึงให้ความหมายของคำบางคำที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้คือ

โครงสร้างระบบบริหารภายในวิทยาลัยครู หมายถึงการจัดแบ่งสายการดำเนินงาน การกำหนดตำแหน่งหน้าที่ ขอบเขตของงานภายในวิทยาลัยครู ทั้งที่เป็นไปตามกฎหมายกำหนด และตามที่หัวหน้าสถานศึกษาจัดดำเนินการเองเพื่อความสะดวกในการบริหาร

งานบริหารการศึกษา

หมายถึงงานหลักที่วิทยาลัยครูปฏิบัติ 5 ประเภท คือ

๑. งานบริหารวิชาการ หมายถึงงานที่เกี่ยวกับหลักสูตร การเรียนการสอน การวิจัยคนควา การผลิตตำราแบบเรียน

- การนิเทศการสอน การจัดทำและใช้อุปกรณ์การสอน
การวัดผลและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
2. งานบริหารบุคลากร หมายถึงการสรรหาบุคคล การบรรจุแต่งตั้งการบำรุงรักษา การพัฒนาบุคคล การโอนย้าย ตลอดจนการให้พ้นจากงาน การนิเทศงาน
3. งานกิจการนักศึกษา หมายถึงงานทุกอย่างที่เกี่ยวกับนักศึกษา ได้แก่ การปกครอง แนะนำ สวัสดิการ การบริการหอพัก อาหาร การรักษาพยาบาลและการตรวจสอบอนามัย
4. งานธุรการ - การเงิน หมายถึงงานสำนักงานและงานบริการทุกประเภท ได้แก่ งานสารบรรณ การเงิน อาคารสถานที่ พัสดุครุภัณฑ์ ยานพาหนะ
5. งานสัมพันธ์กับชุมชน หมายถึงงานทุกประเภทที่วิทยาลัยจัดทำเป็นการ เพื่อให้ประชาชนใคร่จักและให้ความร่วมมือกับวิทยาลัยและที่วิทยาลัยทำเพื่อให้รู้จัก เข้าใจและให้ความร่วมมือกับชุมชน ได้แก่การประชาสัมพันธ์ การบริการการศึกษา การฝึกสอน และกิจกรรมทางสังคม
- อาจารย์ฝ่ายบริหาร หมายถึงผู้มีหน้าที่ควบคุมและดูแลการศึกษาและการบริหารวิทยาลัยไคแก้ว ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ
- อาจารย์ฝ่ายวิชาการ หมายถึงผู้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการสอนเป็นหลักในวิทยาลัยครูไคแก้ว อาจารย์และครูผู้สอนประจำที่มีอายุราชการไม่น้อยกว่า 1 ปี
- วิทยาลัยครู หมายถึงสถานศึกษาของกรมการฝึกหัดครูที่เปิดทำการสอนตั้งแต่ระดับ ป.กศ., ป.กศ. ชั้นสูง ,ปริญญาตรี
- วุฒิ หมายถึงวุฒิที่ใช้ในการประกอบอาชีพ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ประเภทคือ
1. สูงกว่าปริญญาตรี ไคแก้ว วุฒิ กศ.ม. .ค.ม. .อ.ม. วท.ม. หรือวุฒิอื่น ๆ ที่เทียบเท่าวุฒิสองกว่าปริญญาตรี

2. วุฒิปริญญาตรี โดแกวติ กศ.บ., ค.บ., อ.บ., ว.ท.บ., ศศ.บ. หรือ วุฒิน่าที่เทียบเท่าปริญญาตรี
3. วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี โดแกวติ. ป.กศ.ชั้นสูง, ป.ม., อ.กศ., ป.กศ. หรือวุฒิน่าที่เทียบเท่าคั้งแต่อนุปริญญาลงไป

ประโยชน์ที่จะไคจากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าจะได้รับประโยชน์คั้งนี้คือ

1. จะไคทราบถึงโครงสร้างของการจัดระบบบริหารการศึกษารองวิทยาลัยในภาคไค
2. จะไคทราบปัญหาและอุปสรรคในการบริหารการศึกษารองวิทยาลัยในภาคไค
3. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารการศึกษารองวิทยาลัยในภาคไคให้ม่ประสิทธิภาพบั้งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาคนควารองเขียนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาโครงสร้างและนำมาสร่างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แล้วนำไปทดลองสอบ (Try - Out) เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดสอบจริง
2. ประชากรที่ไคในการวิจัย โดแกวประชากรของวิทยาลัยในภาคไคคือ วิทยาลัยครูภูเก็ท วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช วิทยาลัยครูยะลา วิทยาลัยครูสงขลา ซึ่งแยกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มอาจารย์ที่ทำหน้าที่ระดับบริหาร โดแกว ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่ายคั้งๆ ซึ่งจะสอบถามคั้งหมด และกลุ่มอาจารย์ผู้สอนหรือนักวิชาการโคแกวครู อาจารย์ที่สอนประจำอยู่ในวิทยาลัยครูที่มีอายุราชการ ไม่น้อยกว่า 1 ปี โคยสุ่มจากวิทยาลัยละรอยละ 35
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะไปส่งและรับข้อมูลคั้งด้วยตนเอง เพื่อจะได้สังเกตและสัมภาษณ์การทำงานคั้งการบริหารการศึกษารองวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการแปลข้อมูล

4. การนำข้อมูลมาวิเคราะห์

4.1. การวิเคราะห์โครงสร้างระบบบริหารของวิทยาลัยครู โดยศึกษาโครงสร้างระบบบริหารภายในของวิทยาลัยครูในภาคใต้ทั้ง 4 แห่ง แล้วนำมาเปรียบเทียบกับทฤษฎีการจัดองค์การ

4.2. นำแบบสอบถามที่ใช้สำรวจข้อมูลทั้ง 2 ชุดจำนวนชุดละ 50 ชุด ที่ใช้สำหรับสอบถามผู้บริหารและนักวิชาการ ประกอบด้วยข้อมูลส่วนตัวที่สอบถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ วุฒิ อายุราชการ มาวิเคราะห์ด้วยวิธีหาค่าร้อยละ

4.3. ส่วนแบบสอบถามความคิดเห็นในการบริหารการศึกษาทั้ง 5 คำน ใช้วิธีวิเคราะห์โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคำถามแต่ละข้อและแต่ละหมวด และเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างกลุ่มผู้บริหารกับนักวิชาการโดยใช้ ที - เทสต์ (T - Test) แล้วนำผลการวิเคราะห์หาค่าความและนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นตารางและความเรียง เพื่อสรุปผลการวิจัยและเสนอแนะ ซึ่งรายละเอียดนั้นจะได้อธิบายไว้ในบทที่ 3 ต่อไป

ลำดับขั้นการเสนอข้อมูล

บทที่ 1 กล่าวถึงความเป็นมาของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย นิยามคำต่างๆที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 2 กล่าวถึงผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับงานบริหารการศึกษาทั้ง 5 ประเภท คือ งานวิชาการ งานบุคลากร งานกิจการนักศึกษา งานธุรการ การเงินและบริการอื่นๆ งานด้านความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยกับชุมชน

บทที่ 3 กล่าวถึงวิธีดำเนินการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ วิธีรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์และการเสนอข้อมูล

- บทที่ 4 กล่าวถึงผลการวิเคราะห์ข้อมูล
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย ข้อเสนอแนะในการวิจัย
ส่วนรายละเอียดของแบบสอบถามและอื่นๆจะเสนอไว้ในภาคผนวก.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย